

**Затверджено на засіданні кафедри цивільного права
протокол № 1 від 26 серпня 2025 р.**

**Індивідуальні завдання для здобувачів
денної форми здобуття освіти
з навчальної дисципліни
«Цивільне право»**

Методичні рекомендації до організації самостійної роботи здобувачів освіти в Навчально-науковому юридичному інституті, затверджені Науково-методичною радою ННЮІ (протокол №1 від 27.09.2024р.) визначають індивідуальну роботу як форму самостійної роботи.

Відповідно до п. 3.2. Методичних рекомендацій індивідуальна робота передбачає можливість вибору здобувачем освіти з переліку чи за рекомендацією викладача для персонального опрацювання завдання для виконання. В змісті таких завдань може бути робота з підручником, нормативно-правовим актом (зокрема, конспектування за заданою тематикою, підготовка повідомлення), практичні завдання, схематичні завдання, написання рефератів, доповідей, есе, аналіз нормативно-правових актів тощо.

Індивідуальна робота є видом позааудиторної самостійної роботи здобувача навчального, навчально-дослідницького чи практичного характеру у формі виконання індивідуального завдання.

Завдання для індивідуальних робіт є частиною навчально-методичного забезпечення дисципліни та готуються керівником відповідного навчального курсу до початку семестру та затверджуються на засіданні кафедри.

Такі завдання також повинні супроводжуватись рекомендаціями щодо їх виконання та оцінювання в межах кількості балів визначеної в Методичних рекомендаціях до порядку оцінювання успішності здобувачів вищої освіти у Навчально-науковому юридичному інституті Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника (оцінюється за 5-бальною системою від 1 до 5 балів). Індивідуальні завдання виконують здобувачі самостійно під керівництвом науково-педагогічних працівників.

Індивідуальна робота з навчальної дисципліни «Цивільне право » – це форма організації самостійної роботи, яка має на меті поглиблення, узагальнення та закріплення знань, які здобувачі отримують у процесі навчання, а також застосування цих знань на практиці.

Мета індивідуальної роботи – самостійне, додаткове осмислення програмного матеріалу, систематизація, поглиблення, узагальнення, закріплення та практичне застосування здобувачем знань з навчальної дисципліни та розвиток навичок самостійної роботи.

Індивідуальне завдання з навчальної дисципліни «Цивільне право» може бути у формі:

1. виконання есе або наукової роботи (підготовка наукової публікації, підготовка тез виступу на науково-практичній конференції, семінарі, практикумі, круглому столі тощо);

2. підготовка та оформлення рефератів, презентації.

Нижче наводиться орієнтовний перелік індивідуальних завдань.

Здобувачеві (за погодження із викладачем) надається можливість виконати індивідуальне завдання за самостійно сформульованою ним темою та видом індивідуальної роботи.

Виконання (презентація) індивідуального завдання по конкретній тематиці здійснюється в часових рамках проведення семінарського заняття, на якому розглядається ці питання або в межах викладання курсу дисципліни.

Готується в паперовому чи електронному варіанті, який надсилається на електронну адресу викладача: yuliia.paruta@cnu.edu.ua

1.ІНДИВІДУАЛЬНІ ЗАВДАННЯ У ФОРМІ ЕСЕ (більш ширшого за обсягом – наукової роботи) виконується студентом самостійно.

Есе – наукові, критичні та інші нариси, які відзначаються оригінальністю суджень і особливістю форми. Есе оформляється у вигляді письмової роботи обсягом до 8-10 сторінок та повинно розкривати актуальність теми, обґрунтованість висновків та містити перелік використаної літератури.

Посилання на джерело по тексту роботи оформляти у квадратних дужках.

Наукова робота проводиться здобувачем за визначеною викладачем темою.

Структура наукової роботи: вступ (тема, актуальність, мета та завдання роботи та основні її положення); теоретичне обґрунтування (виклад базових теоретичних положень, законів, принципів тощо, на основі яких виконується завдання); методи (вказуються і коротко характеризуються); основні результати роботи (подаються результати, схеми, систематизована реферативна інформація та її аналіз); висновки; список використаної літератури.

В якості джерельної бази використовується література за останні 5 років.

Обсяг використаної іноземної іншомовної літератури має бути не меншим за 50% від загальної обсягу відповідної джерельної бази.

Не допускається використання методичної літератури (підручники, навчальні посібники тощо).

Підготовка наукової роботи здійснюється на основі опрацювання, крім законодавства, наукової літератури з обраної проблеми.

Обсяг наукової роботи – до 30 сторінок.

Перелік тем для наукової роботи (есе), рефератів міститься у Методичних вказівках з дисципліни «Цивільне право» для підготовки до семінарських занять студентів (студент може запропонувати власну тематику):

перший семестр:

1. Реформа зобов'язального права Франції.
2. Регресні зобов'язання у цивільному праві Франції.
3. Механізм звернення стягнення за предмет іпотеки.
4. Правове регулювання поруки у Франції та Німеччині.
5. Правова регламентація довірчої власності в зарубіжних країнах.
6. Забезпечення зобов'язань за законодавством країн ЄС.
7. Кодифікації цивільного законодавства у країнах ЄС.
8. Поняття та ознаки цивільно-правового договору: порівняльний аналіз України та Європейського Союзу.
9. Порядок укладення договору: українське законодавство, Принципи PECL та DCFR.

10. Електронна форма договору в Україні та ЄС: правове регулювання й проблеми правозастосування.
11. Європеїзація договірної права України: виклики та перспективи гармонізації.
12. Свобода договору та її обмеження: українське право й правопорядки окремих країн ЄС.
13. Порівняльна характеристика договору купівлі-продажу в цивільному праві України та країн континентальної Європи.
14. Види договорів купівлі-продажу у законодавстві України та Польщі: спільні риси і відмінності.
15. Віденська конвенція ООН 1980 року про договори міжнародної купівлі-продажу товарів (CISG): структура, основні положення, значення для України.
16. Договір роздрібною купівлі-продажу: порівняння українського законодавства та Директиви (ЄС) 2019/771 про продаж товарів.
17. Продаж товарів з використанням електронних платформ і маркетплейсів: проблеми правового регулювання.
18. Договір дарування у цивільному праві України та зарубіжних країн: порівняльно-правовий аналіз.
19. Поняття та правова природа договору ренти: український та європейський підходи.
20. Договір довічного утримання (догляду) у цивільному праві України та європейських країн.
21. Правові наслідки невиконання договорів дарування, ренти та довічного утримання: судова практика України та ЄС.
22. Правова природа договору довічного утримання у світлі гармонізації приватного права ЄС.
23. Договір найму в країнах континентальної правової системи: досвід Німеччини, Франції та Польщі.
24. Договір позички в українському та зарубіжному цивільному праві.
25. Договір лізингу в цивільному праві України та в країнах Європейського Союзу: порівняльно-правовий аналіз.
26. Порівняльно-правова характеристика договору найму житла в Україні та в країнах ЄС.
23. Рекомендації Ради ЄС в сфері регулювання відносин оренди.
24. Рекомендації ЄС у сфері права інтелектуальної власності: загальні риси.
25. Договір комерційної концесії в праві Норвегії.

другий семестр:

26. Правове регулювання надання послуг за законодавством Бельгії.
27. Договори у сфері корпоративних відносин за законодавством Угорщини.
29. Шкода як умов цивільно-правової відповідальності у законодавстві Австрії.
30. Види спільної діяльності у праві Португалії.
31. Посередницькі договори в праві Фінляндії.
32. Договір зберігання за законодавством Італії.
33. Корпоративні договори за законодавством Кіпру.
34. Банківські правочини за законодавством Швейцарії.
35. Страхування за законодавством Греції.

36. Договір перевезення вантажу за законодавством Болгарії.
37. Договірні відносини у сфері розрахунків у праві Швеції.
38. Вина в цивільному праві Франції.
39. Договори простого товариства в Данії.
40. Деліктні зобов'язання у праві Норвегії.
41. Договір будівельного підряду в Італії.
42. Чартер у країнах ЄС.
43. Договір ескроу за законодавством Чехії.
44. Договір обов'язкового страхування Іспанії.
45. Відшкодування шкоди, заподіяної органом державної влади у Греції.
46. Створення загрози заподіяння шкоди за законодавством України та Хорватії.
47. Умови деліктної відповідальності у скандинавських країнах.
48. Рекомендації ЄС щодо адаптації законодавства, що регулює відносини трансферу технологій.

2. ПІДГОТОВКА ТА ОФОРМЛЕННЯ ПРЕЗЕНТАЦІЙ ДО ЗАПРОПОНОВАНИХ ТЕМ.

Така форма індивідуального заняття має на меті узагальнення та систематизацію знань, які здобувачі отримують у процесі навчання.

Презентація – це електронний документ, що являє собою набір слайдів, призначений для демонстрації в аудиторії.

Метою будь-якої презентації є візуальне подання систематизованої автором інформації з обраної тематики.

Електронна презентація, виконана за допомогою програми Microsoft PowerPoint або її аналогів — зручний спосіб донести інформацію аудиторії.

Створення презентації здійснюють при дотриманні таких правил щодо її змісту та оформлення.

1. Виділення основної ідеї:
 - слайд має ілюструвати лише одну думку;
 - інформація на слайді має містити лише основні положення виступу.
2. Підбір лише такого матеріалу, що підтверджує основні ідеї презентації:
 - підбір графічного, аудіо- та відеоматеріалів;
 - подання прикладів, порівняння, довідкової інформації.
3. Логічність послідовності подання матеріалу. Матеріал презентації можна розташувати у хронологічній або тематичній послідовності.

Визначення структури презентації передбачає визначення кількості слайдів у презентації, наповнення кожного слайду.

Для досягнення кращого результату бажано керуватися такими правилами:

- не заповнюйте слайд занадто великим обсягом інформації. Використовуйте короткі речення;
- кількість рядків тексту на слайді і кількість слів у рядку — до 8;
- для виділення найважливішої інформації використовуйте рамки, границі, заливку, різні розміри та кольори шрифтів тощо;
- фон слайда й анімаційні ефекти не мають відволікати увагу від змісту;

- текст слайда має легко читатися, тобто бути контрастним відносно фону (темний текст на світлому фоні або білий — на темному) і достатньо великим;
- підпис до ілюстрації бажано розмістити під малюнком.